

Nr 106.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ersättning till värnpliktige P. L. Pettersson i anledning av sjukdom, ådragen under militärtjänstgöring; given Stockholms slott den 25 februari 1921.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

C. G. Hammarskjöld.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25 februari 1921.

Närvarande:

Statsministern VON SYDOW, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, HANSSON.

Departementschefen, statsrådet Hammarskjöld anförde:

Uti § 1 av förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, stadgas, att, därest under militärtjänstgöring i fred olycksfall inträffar, så att tjänstgörande värnpliktig, volontär vid hären eller någon, som tillhör flottans

eller kustartilleriets stammanskap, varder skadad, eller därest person, som nu nämnts, skadas under tjänstgöring i krig, staten skall utgiva ersättning jämlikt vissa i förordningen stadgade grunder. Dylik ersättning utgives jämväl, om sjukdom med därav följande skada yppas under eller efter slutad militärtjänstgöring och tjänstgöringen skäligen kan antagas hava till sjukdomen bidragit.

Göres ej framställning om ersättning i anledning av skada inom två år efter det skadan yppades eller, där fråga är om ersättning i anledning av dödsfall, från det döden inträdde, är, enligt den ursprungliga lydelsen av § 12 i nyssnämnda förordning, rätten till ersättning förverkad.

I sistnämnda stadgande har genom förordning den 4 juni 1920 vidtagits den ändring, att, beträffande skada, som yppats *efter ingången av år 1919*, rätten till ersättning är förverkad, därest ej framställning om ersättning i anledning av skada göres inom *tre år*, från det för värnpliktig tjänstgöringen samt för volontär vid hären och för den, som tillhör flottans eller kustartilleriets stammanskap, anställningen upphörde eller från den senare tidpunkt, då skadan yppades, eller, där fråga är om ersättning i anledning av dödsfall, från det döden inträdde.

Ifrågavarande ersättning utgår från den i § 46 mom. 1 värnpliktslagen omförmälda invalid- och pensionsfond.

Ansökan av
värnpliktige
P. L. Petters-
son.

Med skrivelse den 15 maj 1920 överlämnade chefen för Andra livgrenadjärregementet en från värnpliktige P. L. Pettersson till Västerviks rullföringsområde den 19 mars samma år inkommen framställning om ersättning i anledning av lungsjukdom, som Pettersson ådragit sig under militärtjänstgöring.

Av den utav riksförsäkringsanstalten med anledning härav i ärendet införskaffade utredning har framgått, bland annat, att Pettersson, som hösten 1916 inryckt till tjänstgöring vid ovannämnda regemente, den 21 januari 1917 intagits å regementets sjukhus för högersidig lunginflammation; att denna ej gått till lösning utan att varsamling i lungsäcken uppstått; att den honom åliggande militärtjänstgöringen varit fullgjord den 2 juli 1917; att han emellertid upphört att genom regementets försorg åtnjuta sjukhusvård för ifrågavarande lungåkomma först den 16 i samma månad; att han, vilkens arbetsförmåga därefter alltjämt varit nedsatt, den 27 januari 1919 åter intagits å sjukhus för varbildning i högra lungsäcken; ävensom att han samma år konstaterats lida av lungtuberkulos.

Genom beslut den 14 juni 1920 förklarade riks försäkringsanstalten, att, enär jämlikt bestämmelserna i förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, framställning om ersättning enligt densamma skulle göras inom två år efter det skadan yppats, vid äventyr att rätten till ersättning vore förverkad, men, såvitt handlingarna i ärendet utvisade, dylik framställning icke blivit av Pettersson gjord inom sålunda föreskriven tid, riks försäkringsanstalten funnit sig icke kunna upptaga hans ersättningsanspråk till prövning.

Riksförsäkringsanstaltens beslut den 14 juni 1920.

Sedermera har Pettersson uti en till Kungl. Maj:t ställd skrift gjort förnyad framställning om utbekommande av ifrågavarande gottgörelse.

Förnyad ansökan av värnpliktige Pettersson.

I häröver den 17 augusti 1920 avgivet utlåtande har riks försäkringsanstalten, efter att hava inhämtat yttrande från den hos ämbetsverket anställde specialisten på lungsjukdomarnas område, anmält, att riks försäkringsanstalten med stöd av i ärendet förebragt utredning funnit Pettersson hava ådragit sig sin sjukdom under sådana omständigheter, att, därest framställning om ersättning blivit gjord inom föreskriven tid, ersättning jämlikt bestämmelserna uti ifrågavarande förordning kunnat tillerkännas honom.

Yttrande av riks försäkringsanstalten.

Riksförsäkringsanstalten ville vidare erinra om, att i förordningen den 4 juni 1920 angående ändrad lydelse av §§ 4 och 12 i förut anförda förordning hade beträffande skada, som yppats efter ingången av år 1919, stadgats en till tre år förlängd preskriptionstid, vilken i fråga om ersättning åt värnpliktig började löpa tidigast från det militärtjänstgöringen upphört.

Då Petterssons rätt till ersättning med tillämpning av nyssnämnda bestämmelser icke skulle hava varit förverkad, syntes det riks försäkringsanstalten vara med billigheten överensstämmande, att, i enlighet med vad tidigare i liknande fall skett, hos riksdagen utverkades ersättning åt honom enligt grunderna för förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

Under åberopande av vad sålunda förekommit får jag hemställa, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

Departementschefen.

att till värnpliktige P. L. Pettersson må — utan hinder därav, att framställning om ersättning icke blivit gjord inom den tid, som föreskrivits i § 12 av förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, sådant detta

författningsrum ursprungligen lydde — från beväringsskaps invalid- och pensionsfond utbetalas den ersättning, vartill han enligt grunderna för nämnda förordning kan anses berättigad.

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

A. Lindman.
